

Henvendelse til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

København, Dato 21. januar 2014.

Om forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ret til fortsat ophold ved ægtefælles død), j.nr. 2013-960-0023.

Den 15. og 21. januar 2014 har Folketinget drøftet L106, forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ret til fortsat ophold ved ægtefælles død).

Amnesty International finder det positivt, at Folketinget for at fjerne mulig tvivl om forståelsen af udlændingeloven vil tilføje en udtrykkelig bestemmelse om, at udlændingemyndighederne – efter en konkret vurdering – kan fravige udlændingelovens hovedregel om, at en familiesammenført udlænding skal have inddraget sin opholdstilladelse, når grundlaget – ægteskabet eller samlivet er ophørt – særligt ved den herboende ægtefælles død.

Det fremgår af bemærkningerne, at der ved en afgørelse om ikke at inddrage den familiesammenførte ægtefælles opholdstilladelse, når den herboende ægtefælle dør, skal lægges lægt på, om den efterlevende ægtefælle har udvist vilje og evne til at integrere sig i Danmark.

Udlændingemyndighederne skal lægge vægt på, om det vil være særligt belastende for ægtefællen at vende tilbage til sit oprindelsesland. Ved denne vurdering skal der bl.a. lægges vægt på tilknytning til det danske samfund, udlændingens alder, helbred, tilknytning til herboende personer, manglende eller ringe tilknytning til oprindelseslandet, om udlændingen har arbejde eller er

under uddannelse eller aktivt jobsøgende, deltager i danskundervisning, foreningsliv eller lokalsamfundet etc.

Om vurderingen af den sammenførte ægtefælles, nu enkes eller enkemands tilknytning til Danmark anføres det i bemærkningerne s. 5:
"I denne vurdering indgår blandt andet hensyn til eventuelle børn,.."

Efter lovforslaget anses børn altså ikke som selvstændige rettighedshavere, men alene som vedhæng til deres forældre.

Lovforslaget tager altså ikke højde for en situation, hvor den efterlevende ægtefælle (f.eks. på grund af sygdom) ikke har opbygget en meget stærk tilknytning til Danmark, men hvor parrets børn selvstændigt har oparbejdet en stærk, beskyttelsesværdig tilknytning til det danske samfund, gennem skolegang, fritidsinstitutioner og anden deltagelse i en dansk hverdag.

Heller ikke i ministerens fremsættelsestale var børn nævnt som selvstændige rettighedshavere. Ser man bort fra Enhedslistens ordførertale, var der heller ikke under Folketingets 1. og 2. behandling af forslaget nogen drøftelse af børn som selvstændige rettighedshavere og forholdet til FN's Børnekonvention og kravet om stedse at tage udgangspunkt i barnets tarv.

Henvendelse til Folketingets Udlændingevalg. Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ret til fortsat ophold ved ægtefælles død).

Dette er ikke bare beklageligt, fordi det er i strid med FN's Børnekonvention, som udtrykkeligt pålægger staterne – i alle forhold vedrørende børn - at tage udgangspunkt i, hvad der tjener barnets interesser bedst, og i at tage særlige skridt til at beskytte og fremme børns rettigheder.

Det er tillige påfaldende, når man erindrer, at baggrunden for lovforslaget var den såkaldte Im-sag fra efteråret 2013, hvor medierne, offentligheden og Folketinget fandt sammen i fælles forståelse af, at det ikke kunne være ret eller rimeligt, at en 7-årig thailandsk pige, der klarede sig godt i skolen og talte flydende dansk – som følge af stedfaderens dødsfald skulle forlade Danmark, som hun havde opbygget en stærk, selvstændig tilknytning til.

Amnesty International skal opfordre medlemmerne af Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg til at arbejde for, at forslaget præciseres – eventuelt i bemærkningerne – således at det fremgår udtrykkeligt, at børns selvstændige tilknytning til Danmark i sig selv kan give grundlag for at lade den efterlevende ægtefælle og børnene forblive i Danmark, når parforholdet er ophørt med at eksistere som følge af dødsfald.

Amnesty, den 21. januar 2014.